

Eleccions 25N: CiU i ICV a l'atac i la resta, a la defensiva

La federació busca consolidar una nova majoria i els ecosocialistes pescar en els aigües d'un PSC en hores baixes

Artur Mas dirigint-se a l'emicicle. Foto: Adrià Costa

El minut tres del discurs del president de la Generalitat, Artur Mas, en el debat de política general al Parlament ha condensat les dues contraccions que han fet precipitar la política catalana: la manifestació de l'11S i el "NO" al pacte fiscal d'Espanya. Ha estat en aquest minut, tot just començar la intervenció, quan Mas ha anunciat l'avançament electoral pel 25 de novembre. A partir d'aquest anunci l'ambient de campanya electoral s'ha fet notar a l'ambient a l'emicicle.

De fet, tots els grups ja han ensenyat les cartes del que pensa ser la batalla per unes eleccions transcendents i històriques. Per unes eleccions que, de fet, són constituents. Per una banda, CiU es mostra convençuda que incrementarà el seu suport. El PSC intentarà sobreviure immers en una crisi interna de proporcions considerables. El PP furgarà en el vot del no, assumint el desgast del govern a Espanya. ICV-EUiA buscarà ampliar el seu mercat tirant la xarxa dels catalanistes desencantats del PSC. ERC, temerosa d'una OPA de CiU, confia en millorar les seves posicions. Ciutadans es prepara per ser la resposta "intel·lectual a l'independentisme" i Solidaritat té l'oportunitat de demostrar que no fou la flor d'estiu d'un moment electoral determinat.

CiU, darreres eleccions de Mas

Mas ha estat hàbil en els temps, i sense ni tant sols avisar els seus consellers s'ha compromès a no repetir com a candidat si "Catalunya assoleix els seus objectius nacionals". "Encarar un procés d'autodeterminació requereix que el president que l'hagi de liderar tingui una força especial que només li pot donar el poble en unes eleccions", ha sentenciat Mas amb cert to èpic malgrat que ha negat voler la "glòria". Amb aquesta decisió, Mas ataca a tots els fronts de l'electorat buscant consolidar una majoria absoluta que li permeti posar a la pràctica el procés català que té al cap amb un suport tant folgat com incontestable salpebrat amb cert messianisme.

PSC, i les primàries?

L'anunci de l'avançament electoral agafa un PSC en hores baixes i en plena reflexió sobre les primàries. De fet, aquest matí els socialistes han viscut l'enèsim episodi d'una crisi que arrossegueu des de la pèrdua de la Generalitat. Dos històrics com Joaquim Nadal i Higinio Clotas han donat carabasses al primer secretari, Pere Navarro, no acceptant els seus papers en el nou braç parlamentari del PSC. Cal afegir la dificultat de posar en pràctica l'obligació sorgida del 12è congrés de celebrar primàries per escollir candidat a la presidència de la Generalitat. L'avançament electoral i la manca d'un reglament fan molt difícil organitzar ara com ara unes primàries com havia pensat el partit.

A més, el PSC encara ha de definir el seu discurs en l'agenda nacional que, ara com ara, és un aguabarreg de respecte al dret d'autodeterminació, regidors discòls que voten mocions manifestament independentistes, diputats que fan la seva guerra particular defensant postures més sobiranistes i una direcció del partit clarament anti-independentista.

PP, a la confrontació

El PPC, amb l'Àlicia Sánchez Camacho al capdavant procurarà defensar el seu número tres al

podí de les forces parlamentàries brandant el discurs del "no". Però dos factors els faran romandre a la defensiva: han donat suport dos cops als pressupostos de CiU i el desgast de governar a Espanya amb una política de retallades i incompliments reiterats de les promeses i compromisos electorals

ICV-EUiA, a la caça

Els ecosocialistes són, precisament, els més ben posicionats per pescar en les aigües revoltes dels votants socialistes. Joan Herrera ha volgut blindar la seva formació de fugues en l'agenda nacional proposant al Parlament una consulta amb dues opcions i aparcant, a darrera hora, el vell dogma del federalisme. ICV jugarà fort per accelerar i agendar el referèndum tot esperant recollir vots de socialistes catalanistes desencantats.

ERC, contra la síndrome del 2010

Per la seva banda, ERC, tot i que té motius per l'optimisme, també aixeca un mur de contenció. De fet, els estratègics dels republicans temen pel fet que CiU emeti una OPA contra els seus votants. Una sospita que molts no contempen en considerar que l'OPA ja la van patir el 2010. El fet que els republicans hagin superat amb èxit un procés de renovació, el fet que tinguin un candidat nou i un paper coherent en el darrer any de legislatura els permet defensar l'aspiració de millorar substancialment els resultats. Així mateix, la formació vol fer de perímetre de seguretat de CiU perquè no es despisti de camí. Un argument que, de ben segur, utilitzaran els republicans.

C's, el front del No

"Serem l'avançada intel·lectual contra l'independentisme", assegurava un dels seus portaveus, Jordi Cañas. De fet, la formació espera no només mantenir sinó augmentar la seva quota parlamentària de tres escons. El líder de la formació, Albert Rivera, fa temps que articula el front del "No" a través de la seva lluita contra la immersió lingüística.

SI, els "garants"

Solidaritat Catalana per la Independència ja ha encetat la campanya. El seu eslògan: "Garantia d'independència" busca més enllà de mantenir els tres diputats augmentar els escons destacant el seu independentisme exprés. "Ens han copiat la idea, arribar la independència en una legislatura", apuntava Uriel Bertran als passadissos del Parlament. Així que l'estratègia de SI serà defensar el terreny conquerit, assegurar-lo i mirar d'esgarapar vot jove independentista.